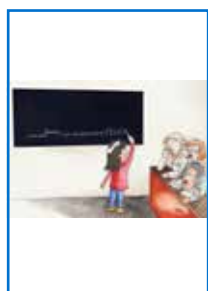
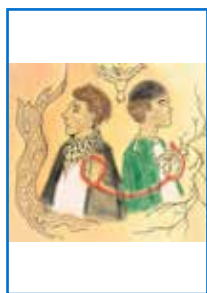

AMICS DE LA
UNESCO
BARCELONA

XV CERTAMEN LITERARI ESCOLAR en Llengües d'Origen

La Felicitat

Organització
de les Nacions Unides
per a l'Educació,
la Ciència i la Cultura

XV CERTAMEN LITERARI ESCOLAR en Llengües d'Origen

La Felicitat

Barcelona, 2019

Organització
de les Nacions Unides
per a l'Educació,
la Ciència i la Cultura

Amb el suport de:

EDITA:

Amics de la Unesco de Barcelona

Mallorca 207, principal - 08036 Barcelona

(+34) 934 520 552

info@amicsunescobarcelona.cat

www.amicsunescobcn.cat

MAQUETACIÓ I IMPRESSIÓ:

ARGRA Trading, s.l.

Tordera 38 - 08012 Barcelona

D.L. B 14752-2019

Imprès sobre paper reciclat i ecològic.

Cens d'entitats de foment
de la llengua catalana
de la Generalitat de Catalunya

Índex

SALUTACIÓ	5
-----------	---

CATEGORIA D'EDUCACIÓ PRIMÀRIA

Llengua comunitària	1r Premi: Aaron del Rey Cavada	7
	2n Premi: Niraj Fontdegloria Vinyes	9
	3r Premi: Núria Villalvilla López	11
Llengua no comunitària	1r Premi: Ferdaus Jaddi Agrad	13
	2n Premi: Dima Malukha	16
	3r Premi: Jennifer Liu	19

CATEGORIA D'EDUCACIÓ SECUNDÀRIA

Llengua comunitària	1r Premi: Marina Garcarena Ríos	22
	2n Premi: Paula Gràcia Alcobet	24
	3r Premi: Zoë Rodríguez Harris	26
Llengua no comunitària	1r Premi: Giorgi Khanyan	29
	2n Premi: Xinru Cheng	32
	3r Premi: Fatu Sillah	35

CATEGORIA DE BATXILLERAT

Llengua comunitària	1r Premi: Fabiana Valentina Ramos Castro	37
	2n Premi: Paula Villarroya	39
	Accèssit: Mara Coluccia Muñiz	41
Llengua no comunitària	1r Premi: Rudy Aleson	44
	2n Premi: Franchesca Eliseo	47

PREMI ESPECIAL CÒMIC:

Premi Primària: Fàtima el Abdi Nadouri	50
Premi Secundària: Jordi Puxell	52
Premi Batxillerat: Madeline Cuchallo Vallejos	53

Salutació

Personalment, aquest és el tercer any que tinc l'honor d'escriure unes ratlles de salutació que inicien el llibre que teniu a les mans. Coincideix que enguany és el XV any consecutiu que Amics de la UNESCO de Barcelona organitzem i portem a terme el Certamen Literari Escolar en Llengües d'Origen.

És sense cap dubte un any especial, que ens agradarà que tingui una rellevància especial, no de luxes ni de regals meravellosos ni de celebracions majestoses, sinó al contrari, que la rellevància sigui entesa com l'esforç i la dedicació sostinguda en el temps, amb el convenciment que entre tots estem construint una societat plurilingüe que afavoreix precisament el respecte, l'educació i el diàleg.

Un diàleg necessari avui més que mai, un diàleg entre dues, o tres, o quatre, o deu persones, o les que calgui però sobretot un diàleg amb denominador comú: el respecte a la diferència!

Em permetreu enguany que dediqui aquestes lletres a totes les persones voluntàries, mestres, alumnes i professionals que han fet possible aquest programa al llarg d'aquests quinze anys. Vull dedicar aquestes ratlles a agrair a totes les persones que ens han precedit al llarg d'aquests anys. Que s'ho van creure. Que ho van fer possible i que s'hi van deixar la pell en moments de dificultats. És gràcies a totes elles que avui podem celebrar el XV aniversari!

Vull agrair als mestres, que han cregut en el nostre projecte i que han col·laborat de forma entusiasta i desinteressada.

Vull agrair als alumnes la seva il·lusió per participar i repensar les seves reflexions que també ens fan pensar i reflexionar a nosaltres.

Vull agrair als voluntaris d'Amics UNESCO Barcelona per la seva tasca desinteressada.

Vull agrair, i molt especialment, a les professionals de l'entitat per abocar-se sense cap reserva al llarg de tots aquests anys al programa.

I, finalment, vull agrair l'oportunitat continuada que ens dona LA VIDA cada any per fer possible el que de vegades sembla impossible i que, no en dubteu, també ens dona LA FELICITAT!

Rosa-M Pujol
Presidenta
Amics UNESCO Barcelona

Barcelona, maig de 2019

LA FELICIDAD

Para mí la felicidad
es poder estar con mi familia en Navidad.

O jugar en el verano
con mi querido hermano.

De vez en cuando pensar
que todos pueden disfrutar
de lo que es la felicidad.

Tal vez me haga feliz hacer el equipaje
y poder irme de viaje.

Despejar de mis pensamientos
todas las desdichas
que ocurren,
en este mismo momento.

Puede que deba dejar de pensar
sobre todo lo que no he podido alcanzar.
Sino empezar a razonar
sobre lo que me da placer y bienestar.

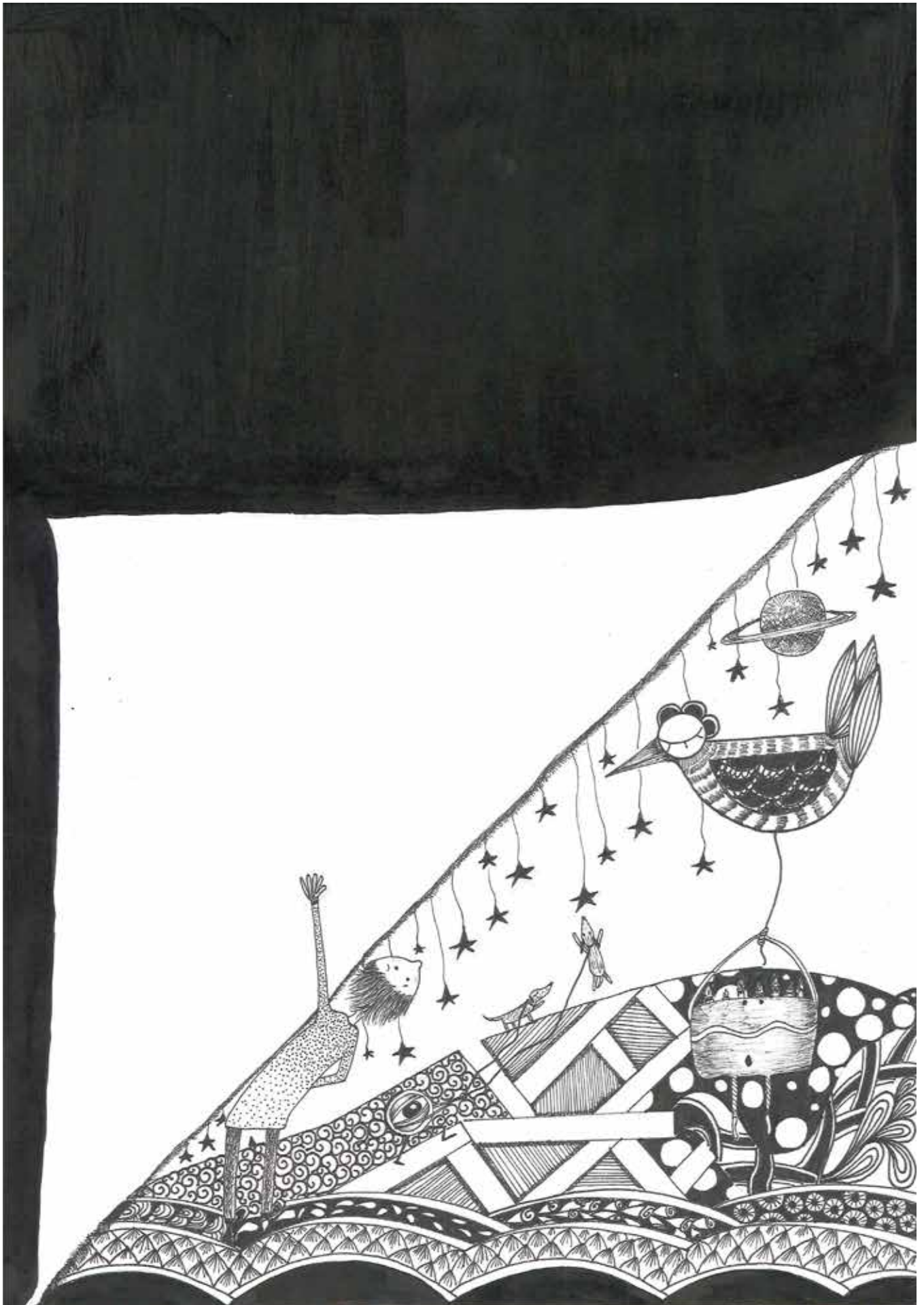
Por ejemplo,
me encanta celebrar mi cumpleaños
con amigos y familiares.

También me gusta disfrutar
de la cálida sensación de dormir y reposar.

A veces me da felicidad,
ver a mis perros jugar,
moviendo alegremente sus orejas
cuando salen a pasear.

Y por si no lo habéis entendido,
aquí está mi moraleja.

Puede que la felicidad,
no sea un juguete nuevo o un buen helado,
sino el simple hecho de ser libres
y no estar atados.

La Felicitat

Tot hom que em coneix sap que sóc feliç quan ballo, perquè és el que més m'agrada, i quan fem el que ens agrada som feliços, però per mi la felicitat també és anar al parc, amb els amics, jugar, patinar, i saltar com en l'arçom, fort i lliure.

Però, per ser feliç en tinc prou amb un suc de pinya, o amb uns macarons per dinar.

En realitat, crec que sóc feliç quasi sempre, també quan sortim de nit amb la mare i el pare, i mirem la torre Agbar, i la lluna, i les estrelles. Crec que la felicitat és a tot arreu.

Niraj

LA FELICITAT

La felicitat
és amiatat,
companyia
i harmonia.

La felicitat
per a mi
és un món de fantasia.

La felicitat
són galetes i torrons,
bombons i canelons.

La felicitat
és escriure,
viure la vida
i estimar,
gaudir al màxim
i mai s'acabarà.

السعادة

بالنسبة لي ، السعادة ليست مجرد متعة ، بالنسبة لي هي عندما تكون مع عائلتك أو أصدقائك ، وكذلك عندما ترى أحد أفراد العائلة في المنزل لقضاء العطلات أو لقضاء العطلات.

يمكنك أيضا العثور على السعادة مع الأصدقاء ، لأن الصديق هو دعم لديك في حياتك. الأصدقاء الجيدون يعطونك أشياء دون انتظارهم في المقابل.

السعادة هي عندما تكسب جائزة وعندما تجبر نفسك في اختبار والحصول على جائزة ممتازة. هذا يعطيك الرضا والسعادة.

الفرح الذي تسعى إليه من خلال الجهد والثبات ، وعندما تجده هو أفضل يوم في حياتك.

أمنيته هي أن فلسطين وغيرها من البلدان التي هي في حالة حرب تكون سعيدة وعدم التعرض لمزيد من الحروب. هذا هو ما في العالم من شأنه أن يجعل لي أكثر سعادة. التي هذه الرغبة تأتي في يوم من الأيام صحيح.

ولهذا السبب سيجعل جميع الأطفال سعداء لأنه بدون السعادة لسنا أنفسنا.

ورغبتني هي أن أجعل جميع الأطفال سعداء لأنه إذا لم تكن هناك سعادة في العالم ، فلسوف يكون لدينا جميعاً عواطف وسنكون روبوتات.

والشيء الأخير الذي أخبرك به هو أن السعادة هي داخلية وليست في الخارج ، وبالتالي فهي لا تعتمد على ما لدينا ، إن لم يكن ما نحن عليه.

LA FELICITAT

Per a mi la felicitat no és només l'alegria, és quan estàs amb la teva família, però també quan ve algun familiar a casa per les festes del Ramadà o per les vacances.

També la felicitat la pots trobar amb el amics, perquè un amic és un suport que tens a la teva vida. Els bons amics et donen coses sense esperar res a canvi.

La felicitat és quan guanyes un premi i quan t'esforces en un examen i treus un excel·lent. Això sí que et dona satisfacció i felicitat!

L'alegria la busques a través de l'esforç i la constància, quan et troba és el millor de la teva vida.

El meu desig és que la població de Palestina i altres països que estan en guerra siguin feliços i que s'acabin les guerres. Això és el que em faria més feliç del món. Espero que aquest desig es faci realitat algun dia.

Jo crec que tots els nens i nenes hauríem de ser feliços perquè la tristesa i el patiment no ens deixa ser nosaltres mateixos.

Jo tinc un desig molt gran i és que tothom sigui feliç en aquest món ja que sinó no tindrem emocions i serem com robots.

Per últim, comentar que la felicitat és interior, surt de dins i mai pot ser exterior, tot i que es nota. Per tant, no depèn del que tenim sinó del que projectem.

Щастя Жорді

Був один раз хлопчик, якого називали Джорді, який мав запитання:

Що таке щастя? Тому що ви часто чуєте такі речі, як:

«Що я щасливий, яке щастя ...».

Одного дня він вирішив піти на пошуки. Щоб знайти ЩАСТЯ, я мав бути готовим.

Якщо ви виграєте, Джорді взяв рюкзак, пляшку, палицю, карту і закуску.

По-перше, Джорді вирішив відправитися в будинок відьми, але він не був поганою відьмою, він був хорошим. Джорді був трохи втомлений, тому що будинок був далеко, коли Джорді був перед дверима, він був трохи наляканий, тому що у дверей був скелет. Але Хорді нарешті постукав у двері, він увійшов, він привітався з відьмою, але відьма нічого не відповіла, тому що був дуже зайнятий. Джорді пішов у ліс, він був трохи сумний, тому що він думав, що ніколи, ніколи не дізнається (що таке щастя), але потім побачив

вовк!

І він запитав:

- Чи можете ви пояснити, що це щастя? А вовк відповів:

- Мені шкода, я не поспішаю, не можу вам нічого пояснити, але хто може вам це пояснити. На вершині найбільшої гори є. Джорді біг. Піднявшись на гору, він знайшов досить маленький будиночок, а потім пішов дідусь.

Джорді запитав його: "Сер, ви знаєте, що це щастя?" І він відповів: - щастя - це почуття. Що робить вас щасливими, наприклад, це ваша сім'я, щось, що вам подобається, ваші друзі ...

LA FELICITAT D'EN JORDI

Hi havia una vegada un nen que es deia Jordi que tenia una pregunta: Què és la felicitat? Perquè moltes vegades escolta coses com: «que feliç soc, quina felicitat...».

Un dia va decidir anar-la a buscar. Per anar a trobar la felicitat havia d'estar preparat. En Jordi va agafar una motxilla, una ampolla, un pal, un mapa i un entrepà per si tenia gana. Primer, el Jordi va decidir anar a casa d'una bruixa, però no era una bruixa dolenta, era una bona. El Jordi estava una mica cansat perquè la casa estava lluny, quan estava davant de la porta, tenia una miqueta de por perquè a la porta hi havia un esquelet. Però el Jordi al final va trucar a la porta, va entrar, va saludar a la bruixa, però la bruixa no li va contestar res perquè estava molt ocupada. El Jordi va anar al bosc, estava una mica trist perquè creia que mai, mai de la vida sabrà què és la felicitat però, després va veure un llop!

I li va preguntar:

- Em pots explicar què és la felicitat? I el llop li va contestar:

- Ho sento nen, tinc molta pressa, no et puc explicar res, però sé qui pot explicar-t'ho. Està a dalt de la muntanya més gran que hi ha. El Jordi va anar corrent. Després d'escalar la muntanya va trobar una casa bastant petita, i després va sortir un avi.

El Jordi li va preguntar -Senyor, sap què és la felicitat? I li va contestar: -La felicitat és un sentiment. El que et fa feliç per exemple és, la teva família, alguna cosa que t'agrada, els teus amics...

幸福

幸福就是一种快乐,它能给人温暖和动力。
有时候,它就像一种糖,尤其在帮助别人和
家人团聚时,它会变得很甜。

幸福也分很多种,除了帮助别人和家人团
聚时,还有给家人买礼物、跟家人去旅游……

幸福有时候像牛奶、像咖啡、像橙汁、像
可乐、像花……
这些都很美味。

LA FELICITAT

La felicitat és alegria, pot donar calor i motivació.

De vegades és com el sucre, serà més que dolç, especialment en ajudar els altres i poder reunir-se amb les seves famílies.

La felicitat també es divideix en molts tipus. A més d'ajudar els altres i reunir-se amb els membres de la família, també hi ha una vida còmoda i un treball senzill.

La felicitat és de vegades com la llet, que ens alimenta.

Com el cafè amarg però a la vegada acollidor, amb olor de llar...

Com el suc de taronja àcid quan trobem a faltar a aquelles persones importants a la nostra vida.

Com la Coca Cola, plena d'alegria.

I finalment com les flors.... aquests moments són deliciosos.

LA FELICITAT

La felicitat és un t'estimo a cau d'orella;
les llàgrimes d'una retrobada;
el somriure d'aquell algú.
És despertar-me entre llençols;
notar la primera corrent d'aire;
sentir l'olor de torrada cremada.
És entrar en una llibreria,
i si és amb diners millor;
és l'olor d'aquell nou llibre,
i del que ja m'he llegit tres cops.
És descobrir un nou grup de música,
és cantar amb tu aquella cançó;
i també recordar aquella altra,
entremig d'un breu plor.
És veure que la gent et falla,
I tot i així seguir el camí;
És sentir que el teu món balla,
i cridar "Estic aquí!".

LES ESTRELLES DEL CEL

Hi havia una vegada una princesa. No era una princesa com les dels contes i pel·lícules. Era una princesa baixeta i vasta, amb una cabellera de xocolata que li regalimava per les espatlles robustes i que desembocava en la nuca.

La princesa buscava la felicitat per totes bandes, ara per aquí, ara per allà... Buscava la felicitat en la resta de princeses. Totes elles eren altes, primes, de regnes plens de jardins preciosos i elegants. També amb cabelleres d'or tan lluents que fins i tot el sol les mirava durant el dia, i la lluna durant la nit.

Un dia qualsevol, la princesa es va mirar al mirall, i es va dir: "Mai has trobat la felicitat perquè sense adonar-te, sempre l'has dut al costat".

Era un mirall enorme, amb un marc de color d'or. A la seva esquerra hi havia una gran finestra, amb unes cortines a joc amb el marc del mirall. Era de nit i s'hi podien veure totes les estrelles en el cel fosc.

Però en aquest mirall s'hi reflectia l'estrella més lluent, en aquest cel d'immensitat.

Estima't princesa.

WHAT HAPPINES TRULY IS

What is happiness? A thought, an action, a feeling...

What defines happiness? That feeling that comes over you when you know life is good and you can't help but smile.

What is the accurate definition of happiness? We don't know.

When you browse the Internet to see what happiness is, you see that People through thousands of centuries have come up with many definitions of happiness and none of them are wrong. Because for each and every one of us happiness means different things, and we must respect that.

Aristotle once said: "Happiness depends on ourselves."

Well, he was right, you choose what is your true path into happiness; it's your choice to make. And no one should tell you what your true happiness really is, because only you know it.

Many people will say they are happy when they receive gifts, when they have a nice day, when they get promoted...

But those things aren't true happiness, they are short-term happiness.

Therefore, how do we find happiness that lasts forever?

Well, the answer is you don't, because happiness is not about arriving somewhere it's not an achievement or a goal, so what I really mean is that.

Happiness isn't a destination it's a journey, so enjoy it.

LA FELICITAT

Què és la felicitat? Un pensament, una acció, un sentiment ...

Què defineix la felicitat? Sentiment que t'apropa quan saps que la vida és bona i no pots deixar de somriure.

Quina és la definició precisa de la felicitat? No ho sabem.

Quan cerqueu a la internet què és la felicitat, veieu que la gent a través de milers de segles ha generat moltes definicions per a la felicitat i cap d'elles està malament. Perquè per a cadascú de nosaltres la felicitat significa coses diferents, i hem de respectar-ho.

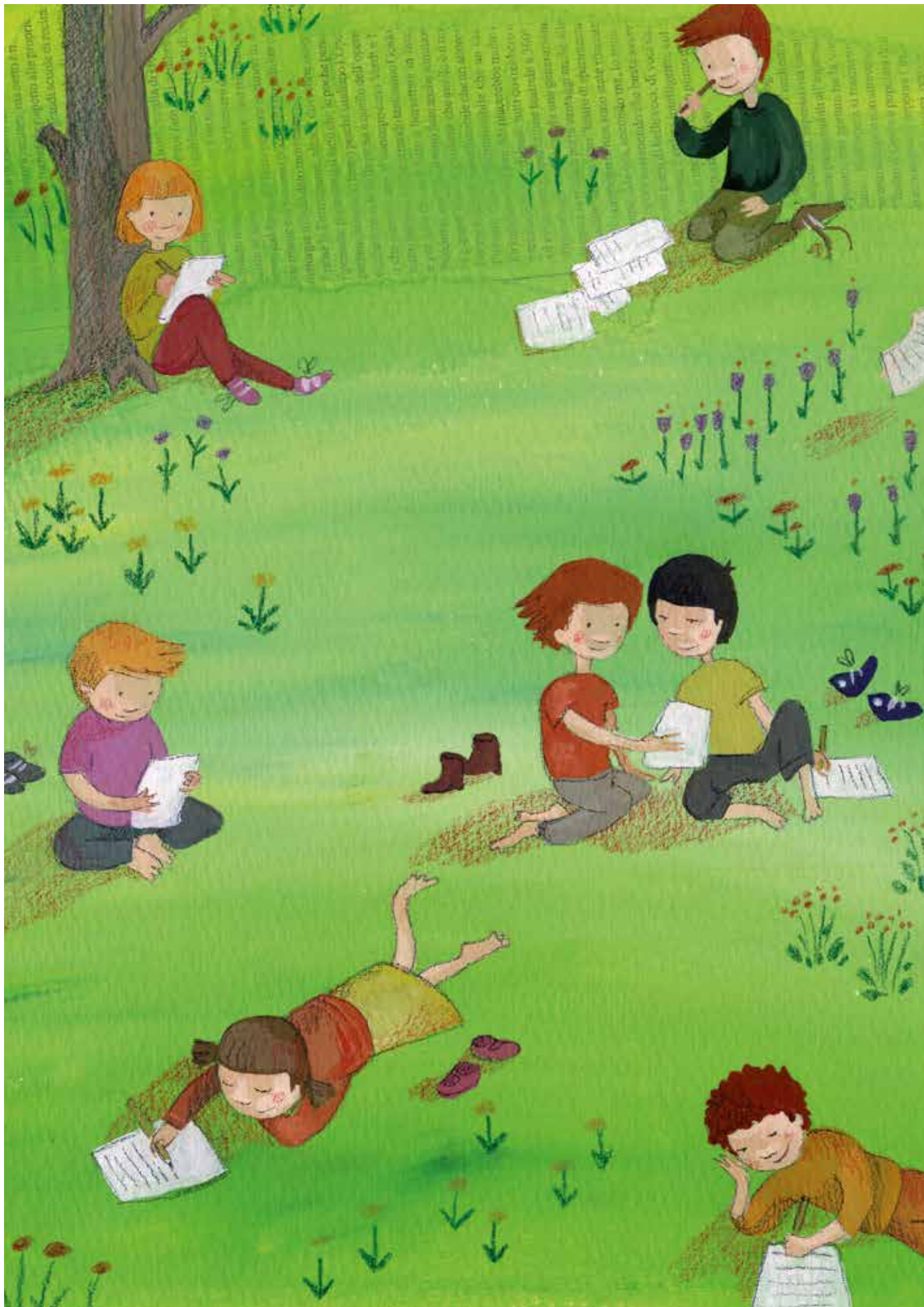
Aristòtil va dir una vegada: "La felicitat depèn de nosaltres mateixos".

Bé, tenia raó, trieu quin és el vostre veritable camí cap a la felicitat; és la vostra elecció. I ningú, hauria de dir-vos quina és la vostra veritable felicitat, perquè només la coneixeu vosaltres.

Moltes persones diran que són feliços quan reben regals, quan tenen un bon dia, quan són promocionats...

Però aquestes coses no són una veritable felicitat, són felicitat a curt termini. Per tant, com podem trobar la felicitat que dura per sempre?

Bé, la resposta és que no la trobem, perquè la felicitat no és arribar a algun lloc, no és un assoliment ni un objectiu, així que el que realment vull dir és que la felicitat no és una destinació, és un viatge, així que gaudeix-lo.

საქართველოში , სიხარული შუქია?

90-იან წლებში საქართველოში ღამეები იყო შუქის გარეშე იმიტომ რომ ქვეყანას არ ჰქონდა ფინანსური საშვალეები რომ გადასცეს ოჯახებს შუქი. როდესაც შუქი მიდიოდა , ქუჩების სიბნელე შედიოდა სახლებში და თავს იყრიდა ყველა ოთახში , ნისლი შედიოდა ადამიანების სხეულში , შემდეგ ისინი იძულებული ხდებოდნენ აანთონ სანთლები , მაგრამ მაინც არ შველიდა რომ მოწყენილობა წასულიყო.

ეს სიბელე ქალაქს ხდიდა უფრო არდაუცველს როგორც არასდროს. გატეხილი ფანჯრები , მათ მიღმა რუსული ტანკები უფრო საშიშს ხდიდა ყველაფერს. შეშინებული ბავშვები , სახლში გარბოდნენ,თავიანთ სათამაშოებს კი ტოვებდნენ გარეთ. როცა არ იყო შუქი , ყველაფერი უფრო საშიში ხდებოდა , სიცივე კი შედიოდა ადამიანებს გულში.

ამიტომაც ,მე სულ ვფიქრობდი,რომ სიხარული საქართველოში იყო შუქი. ლამპიონების შუქზე , ტანკები აღარ იყო ძალიან საშიში , ბავშვები აღარ გარბოდნენ სახლში და აღარ ტოვებდნენ სათამაშოებს გარეთ. ლამპების შუქზე , ცხოვრება გრძელდებოდა და ოჯახები კავდებოდნენ თავიანთ საქმეებით , შუქის ქვეშ და სითბოში.

მაგრამ ბევრი ბნელი ღამის შემდეგ მივხვდი , რომ ჭეშმარიტი სიხარული არ მოიძებნება ერთ კონკრეტულ ადგილში ან კონკრეტულ პირობებში. სიხარული არის რაღაცა უფრო თერი ან შავი. არარის მხოლოდ სინონიმი შუქის, არამედ საქართველოსი.

ნამდვილი სიხარული გამოიხატება პატარა დეტალებში , იმ დროსაც როცა ძალიან ბნელა სიბნელის მოწინააღმდეგეა სიწყნარე , ჩავებუტება,კოცნა. სიბნელის მოწინააღმდეგეა , როცა ვიქნებით წყნარათ , უფრო ადვილია იპოვო სიმშვიდე ბრძოლაში , სიყვარული მწუხარებაში , სიცოცხლე სიკვდილში,ძალა პატიებაში , სიყვარული დისკუსიებში ,უსაფრხოება შიშის ბარიერების და შუქი სიბნელეში.

AL CAUCAS, LA FELICITAT ÉS LA LLUM?

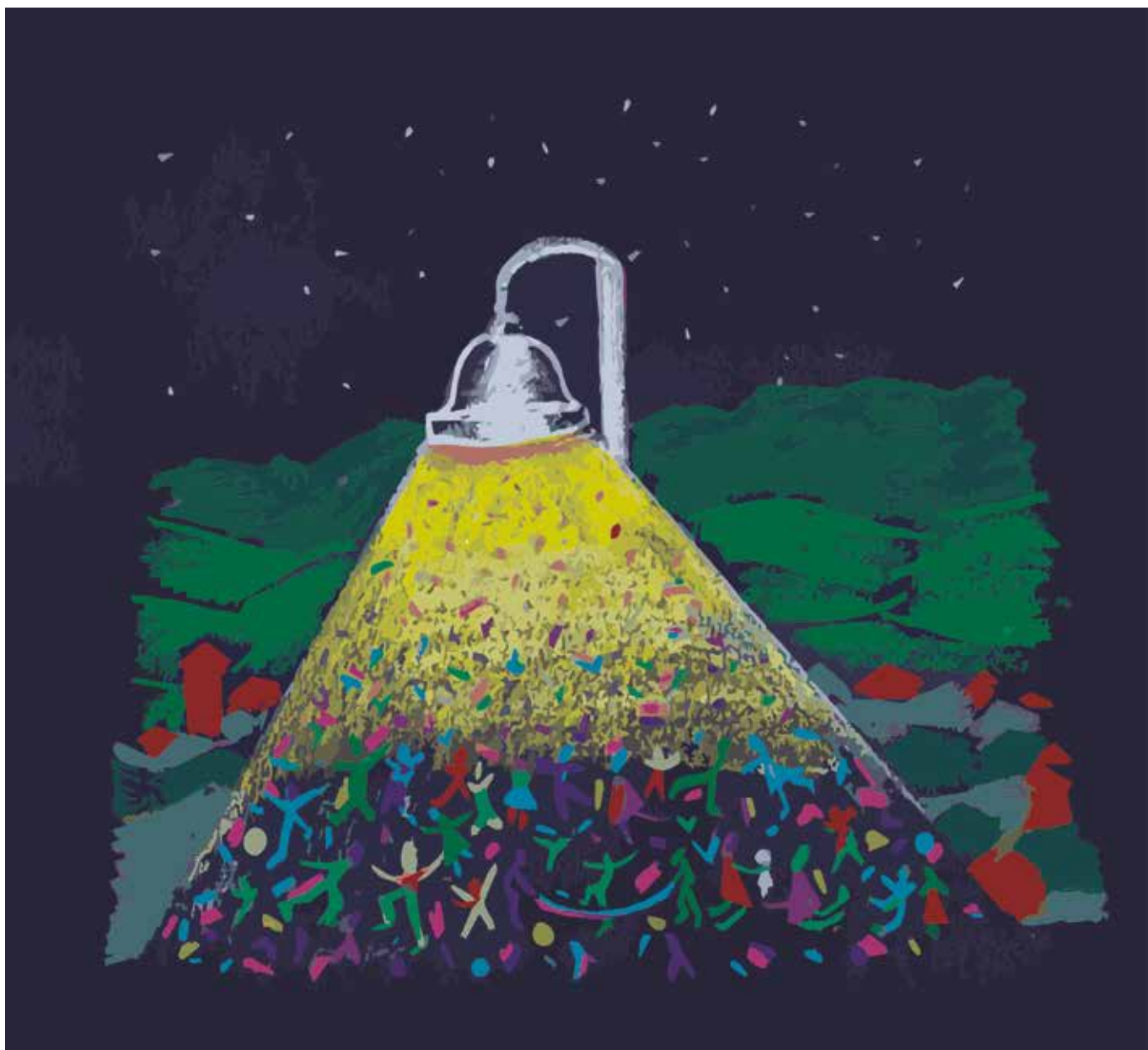
Als anys 90, al Caucas georgià, les nits eren més fosques a causa dels continus talls de llum que feien saltar les obsoletes i fràgils instal·lacions elèctriques. Quan això succeïa, la foscor asfixiant i espessa dels carrers s'escolava dins les cases cobrint les estances amb un tel invisible de resignació, de tristesa i d'infelicitat que calava en l'ànim de totes les persones que hi vivien, i que ni tan sols la fràgil llum de les llànties de querosè o de les espelmes aconseguia apaivagar.

Una foscor intensa que tot ho inundava i que deixava una ciutat més vulnerable, indefensa i desprotegida que mai. I és que des de darrere les finestres desballestades, els tancs russos semblaven encara més amenaçadors, movent-se intimidadors pels carrers. Els nens, aterrits, enfilaven ràpidament el camí de tornada a casa, abandonant alguna pilota a la seva sort al bell mig de les places. Perquè amb la manca de llum tot es tornava confús, tèrbol, dens,... I el fred, més evident que mai, s'instal·lava fins i tot dins els cors.

Per això, jo sempre havia pensat que la felicitat al Caucas era la llum. I és que sota el resplendor de les faroles, els tancs ja no resultaven tan temibles i els infants ja no havien de marxar a corre-cuita deixant enrere les seves preuades joguines. Sota la llum de les làmpades, la vida continuava fluint a les llars i les famílies podien seguir amb les seves activitats quotidianes, emparades en la claror i en l'escalf.

Però, després de massa nits a cegues, vaig acabar entenent que la veritable felicitat és quelcom més que un matís i que no es troba únicament en un lloc, en unes condicions o en unes circumstàncies concretes. La felicitat és quelcom més que un blanc o que un negre. No és només un sinònim de llum; ni tal sols al Caucas.

La felicitat vertadera consisteix a aprendre a gaudir dels detalls més ínfims, fins i tot en l'obscuritat més profunda. A les palpentes, si hi parem atenció, les abraçades als pares, els petons als fills, les carícies més subtils a l'amant esdevenen més intenses i genuïnes. A les palpentes, si hi parem atenció, és més fàcil albirar l'esperança en la lluita, l'alegria en la tristesa, la vida en la mort i trobar, finalment, la força en el perdó, l'amor en les desavinences, la seguretat en el llindar de la por i, com no, la llum en la foscor.

幸福

幸福是什么？是蜂巢里的甜蜜，是枝头上的硕果，是一弯闪着皎洁光辉的新月，是一壶酝酿已久的美酒。

在小时候,我问我爸爸什么才是你的幸福。他说：“在我工作出门时你妈妈给的一个拥抱，在我工作劳累时你妈妈发的关心简讯和下班回家时你妈妈准备好的晚餐。你妈妈给予我的爱是我的一切动力，幸福的源泉来源于我最爱的人。”

有人说家是幸福的源泉，我认为很对。对于我个人来说，幸福就是家。不仅仅是因为家中有我的亲人，而是因为家是我们最坚强的后盾，当我们在人生的道路上失败了，家人们总是能够第一时间提供给我们鼓励与安慰，这也促使我们继续走下去。当我们在人生的道路上取得成功时，家人们总会带给我们认可与祝福，让我们能够再接再厉。当我们在人生的道路上面临抉择时，家就会站出来，为我们指出一条明路，让我能够一直前进。

现在我是幸福的，因为我有一个幸福的家庭，有爱我的爸爸妈妈和一个调皮的弟弟。我的弟弟虽然很调皮但是他也爱我，在我伤心的时候会安慰我，他有什么东西都会第一时间分享给我，如果有人欺负他就会保护我。虽然有时候我会和他吵架，但是他都会跟我认错。我有爱我的家人，我的家庭非常幸福。

幸福是什么？当我们与家人在一起时的安全感；当我伤心时，他们的安慰；当我困惑时他们的帮助；孤独时的陪伴和生病时的照顾。幸福来自于我的家人，最简单的爱。

LA FELICITAT

Què és la felicitat? És la dolçor de la mel, el fruit de la branca, la lluna nova que brilla amb brillantor i el vi que s'està elaborant durant molt de temps. Quan era petita, li vaig preguntar al meu pare què és la seva felicitat, el meu pare em va dir: "És quan al matí surto de casa i la teva mare em fa una abraçada, quan treballo molt i estic cansat i ella em ve a rebre, quan acabo el treball i em prepara el sopar. L'amor que em dóna la teva mare és tota la meva motivació". La font de la felicitat prové de la meva gent estimada.

Algunes persones diuen que la família és la font de la felicitat, crec que és correcte. Per a mi personalment, la felicitat és la llar. No només perquè hi ha els meus éssers estimats de la família, sinó perquè la família és el nostre suport més fort. Quan fracassem en el camí de la vida, la família sempre ens pot proporcionar estímuls i comoditats i també ens ajuda a seguir endavant. Quan aconseguim tenir èxit en el camí de la vida, la família sempre ens farà un reconeixement i una benedicció perquè puguem fer esforços persistents. I quan ens enfrontem a una decisió important en el camí de la vida, la família es posarà a peu dret i ens assenyalarà el camí clar per poder seguir endavant.

Ara sóc feliç perquè tinc una família feliç, uns pares que m'estimen i un germà entremaliat. Tot i que el meu germà és molt entremaliat, també m'estima moltíssim. Ell em consola quan estic trista i comparteix sempre aquests moments amb mi. Quan siguem grans si algú em vol dominar, ell em protegirà. Tot i que de vegades ens discutirem, però admetrem els nostres errors i continuarem endavant. Tinc molta sort, tinc una família que m'estima molt i tots junts som molt feliços.

Què és la felicitat? El sentiment de seguretat quan estic amb la meva família, quan estic trista, la seva comoditat, quan estic confosa, la seva ajuda i quan em sento sola, la seva companyia i la seva cura quan estic malalta. La meva felicitat ve de la meva família. L'amor és molt simple per a mi, és la meva família.

LA FELICITAT

Gràcies i Gràcies per fer que
sigues qui més agradable
La felicitat la patim a sobre sempre amb nosaltres. moments és difícil d'afegir a viure amb alegria a tu a coses complicades. La llumana és i un gran significat. El cor és capaç de viure ve ja troden be i om de l'últim. El men és el millor que per viure i ser feliç.

LA FELICIDAD

Cuando te preguntan qué es la felicidad, ¿en qué piensas? Tal vez en la descripción haya euforia de por medio, o inclusive entre líneas se camufla la palabra tranquilidad, pero, ¿realmente cuál es la definición para este sentimiento? Porque ayer salí a la calle y el conductor del autobús me dijo, con pasión, que recibir agradecimiento le hacía feliz, pero entonces la señora que se sentó a mi lado, me comentó ansiosa que lo que le hacía feliz era agradecer a otros; mi madre me dijo que la felicidad estaba en los hijos, pero yo, que no tengo, le dije que mi felicidad era ella. Y luego a mi hermano, que con sólo presionar el botón de la cámara siente que captura momentos de alegría, y su novia, que sonríe cada vez que prepara un buen platillo. Buscaba cada vez más encerrar aquel término en una caja, pero mientras más cuestionaba más inmenso se hacía. Parecía que no tenía fin, tampoco inicio, como si siempre hubiese estado presente pero oculta, pasando desapercibida entre acciones o palabras efímeras que traían consigo una curvatura sincera, marcada en la piel; que cada quien le otorgaba una definición y la hacía suya. ¿Estará en la satisfacción, o se envuelve entre las pieles de un caro abrigo? ¿En la caridad, tal vez?, cuando damos un poco de nosotros a otros y al completarlos nos sentimos completos también ¿Será plenitud, entonces, aquello que nos hace felices? Los seres humanos nacemos llorando sin saber el por qué, pero crecemos anhelando sonrisas, buscando razones para reír. Si bien llegué a pensar que la felicidad jamás podría ser sujeto de un segundo plano, ahora me doy cuenta de que se arrincona, de que para algunos el corazón decide adaptarse a lo rutinario, palpitando en monotonía, y olvida lo que era acelerarse de vigor; de que las personas se dan por vencidas y dejan de hacer lo que creen les hace felices. Las sonrisas se curvan hacia abajo y aparecen muecas, pero tras ellas se oculta un rayo de esperanza que grita que la vida no es eterna, y que hay que aprovecharla, porque es la vida y vida hay una sola.

Carente de solución se veía mi sentencia, menos cuando intenté cerrar los ojos y cuestionármelo por mi cuenta, pues para mí la felicidad eran muchas cosas: un día de lluvia, un chocolate caliente, una salida con amigos o dar un buen consejo, incluso una noche en vela. La vi escurridiza escabullirse por entre calles concurridas, oculta tras bemoles y notas altas, entre alegorías, metáforas y puntos y aparte, o resguardada dentro de la calidez de un abrazo; venía manuscrita en la tarjeta de un regalo y también empapada en sumisión de un húmedo lagrimal. Así, la línea que intenté trazarle a ese sentimiento se desvaneció antes de que pudiese verla, y en desconcierto volví a la pregunta del inicio.

Entonces, si te preguntan qué es la felicidad, ¿en qué piensas? ¿intentas encerrarla en una definición o simplemente te places a vivirla?

LA FÓRMULA DE LA FELICIDAD

El monótono sonido de los pasos de la gente al caminar se disipa entre el estrepitoso ruido de los coches, mientras la suave brisa matinal me revuelve el cabello, sin yo tan siquiera notarlo. Ahora solo puedo pensar en la tranquilidad que me brindan estos momentos de paz, sin embargo, cuando llego a la escuela todas estas sensaciones se esfuman y son reemplazadas por el bullicio y la agotadora rutina de cada día.

Aunque la constante búsqueda de felicidad hace que todo discurra de manera más amena, incluso más agradable. Sin embargo, ¿qué es la felicidad? , ¿por qué estamos tan obsesionados con obtenerla?. Sinceramente no puedo dar una respuesta ni concreta ni general, ya que la felicidad y los sentimientos están ligados entre sí, y como sabrás, estos no tienen ni lógica ni son iguales para todos. Así que solo puedo contestarla con mi propia experiencia y con la subjetividad que esto conlleva. Tal y como yo lo veo todo son matemáticas, incluso la felicidad podría verse como una ecuación cuya x puede adquirir muchos y diversos valores. Todos ellos igual de válidos y eficaces. No obstante diferentes para cada persona, pero todos con un mismo fin: la felicidad, el bienestar tanto físico como mental, la propia aceptación, la alegría por la vida, en resumen, todo aquello que nos haga sentir que la vida tiene un significado. Ese es el origen de la ansiada búsqueda de la felicidad, la aceptación de uno mismo y el bienestar, la razón por la que cada uno vive y siente.

Como dije, para mí la felicidad es matemáticas, a partir de las variables adquiridas en mi experiencia, he extraído la fórmula que, según mi opinión mejor describe la felicidad:

$$\text{Felicidad} = \text{camino}^{\text{bienestar}} - \text{lo perjudicial}$$

FELICITÀ?

Ogni tanto, soprattutto quando mi vede concentrata sul mio telefonino, mio padre mi dice: “io da piccolo avevo molto di meno, ma ero più felice di te”. Allora mi racconta come da piccolo, giocava con gli amici e i cugini. Come giocava con qualsiasi cosa, quello che si trovava in campagna o per strada: pietre, legno, ... perché come giocattoli avevano soltanto un pallone mezzo sgonfio. Giocava in libertà, e sempre, sempre in compagnia. E ricorda che era felice.

Mia madre, invece, continua a dirmi “l'importante, non è tanto avere molto ma potere condividere quello che hai con i altri”. “A che serve avere tanto se dopo sei da solo?”.

E ripete spesso : “abbiamo tutto per essere felici”. In fatti, io direi che sono felice.

Forse perché, giustamente, a casa, mi sono spesso sentita dire che ero una privilegiata. Non dal punto di vista materiale, ma si dal punto di vista umano. Devo sentirmi felice di potere contare, in ogni momento, con delle persone che mi amano e mi sostengono. Altre con chi mi diverto e posso crescere in armonia. Se mi metto a pensare sono anche tante le persone che mi permettono svilupparmi serenamente, rispettando come sono io, lasciandomi decidere quello che voglio fare.

Chiaro che potrei guardare ad altri che hanno di più, e pensare che io non ho questo, o non faccio quest'altro. Invece, mi hanno insegnato a guardare quelli che hanno di meno e a valorare che ho tanto. Fin'al punto che a volte mi vergogno un pò di avere tanto, per quel motivo provo ad essere ragionevole, a non abusare. Allora, faccio come mio padre, provo a pensare a dei momenti felici: mi vedo anch'io da piccola, a Lecce, al mare, con i cugini e gli amici (perché al mare ci si va sempre in compagnia, e ci si diverte un sacco!). Penso ai occhi di mio nonno quando sorride, perchè lui è quasi sempre di buon umore. A quando con la squadra di pallavolo abbiamo vinto la partita che ci ha fatto passare a la prima divisione...

Devo dirgli a mio padre che non sono meno felice di lui, perché do valore alle stesse cose.

Anch'io un giorno dirò ai miei figli che sono stata felice. E farò tutto quello che posso per fargli capire che la felicità dipende dal rapporto umano.

Di quello che si da e di quello che si riceve.

FELICITAT?

De tant en tant, sobretot quan em veu centrada en el meu telèfon, el meu pare em diu: “Jo quan era petit tenia molt menys, però era més feliç que tu”. Llavors m’explica que quan era un nen, jugava amb els amics i cosins. Com jugava amb qualsevol cosa, que era al camp o al carrer: fusta, pedres..., perquè com a joguines tenia només una pilota mig desinflada. Jugava en llibertat i sempre, sempre en companyia. I recorda que era feliç.

La meva mare em continua dient “el que importa no és tenir molt, sinó, el que comparteixes amb els altres”. “Per a què serveix tenir molt si després estàs sol?”.

I repeteix sovint: “Ho tenim tot per ser feliços”. De fet, jo diria que sóc feliç. Potser perquè, justament, a casa, sovint m’expliquen que sóc una privilegiada. No des del punt de vista material, sinó d’un punt de vista humà. Em sento feliç de ser capaç de comptar en qualsevol moment amb gent que m’estima i em dona suport. Altres amb qui em diverteixo i puc créixer en harmonia. Si em poso a pensar són molts els que em permeten créixer amb serenitat, respectant-me, deixant-me decidir el que vull fer. És clar que podria fixar-me en aquells que tenen més i pensar que jo no tinc això, o no puc fer allò, però em van ensenyar a mirar els que tenen menys i apreciar que tinc molt. Fins i tot, de vegades, avergonyir-me una mica de pensar que tinc massa, per tant, per aquest motiu intento ser raonable i no abusar. Així que faig com el meu pare, intento pensar moments feliços: em veig de petita, a Lecce, a la platja, amb els meus cosins i amics (perquè a la platja sempre es va en companyia, i em diverteixo un munt). Penso en els ulls del meu avi quan somriu, perquè ell està gairebé sempre de bon humor. Quan amb l’equip de vòlei vam guanyar el partit que ens va fer passar a primera divisió.

He de dir-li al meu pare que no sóc menys feliç que ell, perquè dono valor a les mateixes coses. Jo també els diré als meus fills que he sigut feliç.

I faré tot el possible per fer-los entendre que la felicitat depèn de les relacions humanes.

Del que es dóna i del que es rep.

ANG KALIGAYAHAN AY WALANG KILALANG HANGGANAN

Ang pinagmulan ng aking pamilya ay mula sa Pilipinas kahit na ako ay ipinanganak dito sa Espanya. Sa pamamagitan nito ibig kong sabihin na ako ay na kapag-observerbasyon ng linaw sa mga kondisyon ng buhay sa dalawang lubos na magkaiba na mundo at, dahil dito sumunod, ang kaligayahan.

Bilang isang pangkalahatang ideya, ang Pilipinas ay isang bansa na maraming kakulangan sa kaunladan at yan ay napapatunayan dahil sa daming trabaho na hindi tinutulungan ng gobyerno at ang karaniwan na suweldo sa bawat na tao ay mababa, at kung gayon, mayroon din silang mababang kalidad ng buhay dahil sa mahinang imprastruktura... At ano naman ang nangyayari sa kaligayahan? Upang ipaliwanag ang salitang ito, kadalasang iniuugnay ko ito sa mukha ng akin lolo nang matapos ang isang mahabang araw sa bukid at sa tindahan, dumadating siya sa bahay namin na maliit at nakakangiti pa siya na abot sa magkabila niyang tenga pagkatapos ng isang mahigpit at malakas na yakap!

Sa kabilang banda, dahil sa mga kondisyon ng sosyo-ekonomiko ng Espanya, ito ay gana na kabaligtaran. Gayunpaman, kadalasan natin iniuugnay ang kaligayahan ng mga taong nasa mga bansang mauunlad sa mga bagay na mas kumplikado at kadalasan iniuugnay sa pera. Ngunit hindi ito kailangan, dahil hindi pera ang nagpapaligaya sa mga tao. Para ipaliwanag ang kaligayahan sa mga bansang katulad nito, maari kong bangitin ang parehong halimbawa at walang maiiba dahil ang kaligayahan ay walang kilalang hangganan. Ang ligaya ay binubuo ng mga bagay na simple, natural at kusa katulad ng isang ngiti. Sa pamamagitan nito ibig sabihin ko na lahat ng tao ay maaring maging masaya sa kanilang sariling paraan at isa sa kanila, ay mag palipas ng oras kasama ang pamilya. Totoo nga yun na walang mas masahol sa mga galing sa parehong ugat, at dahil dito, ang pamilya ay maaring maging mga taong kaparehas natin sa apelyido at tawagin natin kaibigan.

Ang kaligayahan ay tinutulungan tayo harapin ang mga araw araw natin, higit pa diyan, ang kaligayahan ay pinapanatili tayong buhay. Kung wala ang ligaya, tayo ay mabubuhay sa isang ganap na mundo. Kahit hindi parang ganito, lahat tayo ay nangangarap maging masaya at samakatuwid, lahat tayo ay may karapatan maging masaya. At katulad ng lagi kong sinasabi, ang kaligayahan ay gaya ng positibong pananaw at ito ay nakakahawa.

LA FELICITAT NO CONEIX FRONTERES

Les meves arrels familiars procedeixen de Filipines, tot i que vaig néixer a Espanya. Amb això vull dir que he pogut contemplar amb certa claredat les condicions de vida en dos móns totalment diferents; les condicions de vida i, també, la felicitat.

Com a idea general, Filipines és un país subdesenvolupat en què molts oficis no estan subvencionats per l'Estat, i els ingressos mitjans per persona són molt limitats. A més, els habitants presenten un nivell de vida molt precari, que es reflecteix en deplorables infraestructures... I què passa amb la felicitat? Per tractar d'explicar aquest mot sovint descriu el rostre del meu avi quan després d'un llarg dia al camp i a la botiga, arribava a la casa petita que teníem aleshores i em brindava un somriure d'orella a orella, acompanyat d'una gran abraçada!

En canvi, pel que fa a les condicions socioeconòmiques d'Espanya, passa totalment el contrari. Al mateix temps, sovint relacionem la felicitat de les persones que viuen en països desenvolupats a fets més complicats i normalment relacionats amb els diners. Però no sempre és així, perquè els diners no fan la felicitat. Per explicar què és la felicitat en aquests països, podria esmentar el mateix exemple d'abans i no hi hauria cap diferència, perquè la felicitat no coneix fronteres. Per mi, consisteix en fets senzills, naturals i espontanis com pot ser un simple somriure. Tothom pot ser feliç a la seva manera; passant temps amb la família, per exemple. És veritat que a vegades com més parents, més dolents; però penso que la família pot incloure persones que no comparteixen el mateix cognom (com els amics).

La felicitat ens ajuda a afrontar els dies; és més, ens manté vius. Sense felicitat, viuríem en un món totalment desolat. Encara que no ho sembli, tots busquem ser feliços i per això tothom té dret a ser-ho. I perquè jo sempre dic que la felicitat és com l'optimisme: s'encomana.

TINAPAY AT KAMATIS

Nung ako ay bata pa, madalas ako umupo sa tabi ng lola ko habang nag papahinga sya sa labas ng aming bahay. Minsan ay nagkakulukuti ako at naitanong ko sya:

- Lola, ano ang nagpapasaya sayo at sa mga ka edad mo?

- Makikita mo, bawat isa ay may sariling paraan para maging masaya, may iba dumedepende sa pera at yung iba, sa tao o sa ibang bagay. Ako ang gusto ko lamang ay maayos ng mama mo at ang mga kapatid nya ang kanilang mga problema.

- Eh si lolo? Ano ang nagpapasaya sa kanya?

- Lolo mo'y sawing palad na walang malasakit sa anumang bagay. Mayroon siyang ibang mga babae at mga bisyo. Masaya pa din ako para sa kanya dahil masaya sya sa ginagawa nya.

Nung pagdating ko ng Barcelona, mula sa murang edad, ako ay nagboboluntaryo na sa iba't ibang organisasyon ng "El Mil-lenari", isang sentro publiko para sa mga taong may edad na: nag-aalok ng kanlungan, pagkain, serbisyo sa pag-aalaga, etc., kung san din ako na-bisita kasama ang aking guro sa high school, Laura, tuwing miyerkules. Sa sentro, may lahat ng uri ng tao at kanya kanyang pinagkakalibangan: Ramón, isang gimnasta na, sabi nya ay, nageexercise tuwing umaga, 150 push ups at 70 crunch; Maria José, ang mananahi na nagtatahi ng lana para gumawa ng jersey o isang manika; Flor, mahilig sa mga libro at classical music, laging nag babasa ng libro oras oras, etc.

Taas baba ako, pumapasok sa bawat kwarto na tinutulugan nila para lamang itanong kung kamusta ang bawat isa at ang sagot na halos lagi ko natatanggap ay "Maayos! Itong umaga na ito, bumisita ang aking anak" o kaya naman "Masaya at nagpapasalamat kasi nakatanggap ako nito"

Pero ang nakakalungkot ay ang situasyon ni Carmen, isang lola na meron malaking problema sa mata. Ang kanyang pamilya ay isang month na na hindi nagpaparamdam sa kanya, hindi sila bumibisita o kahit man lang mag padala ng letter. Ramdam nya ay mag isa lang sya at nawawalan ng gana. Halos lahat ng oras lagi sya nasa kanyang kama at walang ginagawa dulot ng kanyang kalungkutan. Sa totoo lang, gustong gusto ko lagi sya binibisita at nag i-stay sa kanyang kwarto para masamahan sya at mapasaya sya kahit unti. Isa sya sa mga tao na mahilig magpasalamat hanggang sa pinakamaliit na bagay, katulad ng kanyang almusal na tinapay na may kamatis, kahit anong mahirap na situasyon ang dumating sa kanya.

Isang araw, sinubukan namin kontakin ang kanyang mga mahal sa buhay para ipilit at makapunta sila sa birthday party na gagawin namin para kay Carmen, at nagkataon, ganon na nga ang nangyari. Dumating ang kanyan kaarawan at ang mukha na ipinakita nya nung dumating ang kanyang pamilya ay walang katumbas.

Sa karamihan ng panahon, ang kaligayahan ng mga nakakatanda ay ang makita lang ang kanilang mga anak at pamilya na maayos.

Salamat sa oportunidad na iyon, natutunan ko ang maraming bagay at nakatulong din yon para mas ma realize ko ang mga sitwasyon ng mas maayos. Una sa lahat ay, importante na makita natin at mabigyan ng halaga lahat ng maliliit na bagay sa ating buhay kahit sirang sira at walang wala na tayo. Ang susunod ay, importante din na, lahat ng pagkakataon na puede tayo, lagi natin makasama ang ating mga mahal buhay, lalo na ang ating mga magulang kahit na meron ka nang sariling pamilya. Hindi mo alam ang lahat ng nangyayari at kahirapan na nangyayari sa kanila habang sila ay tumatanda.

PAN CON TOMATE

De pequeña, solía sentarme al lado de mi abuela mientras descansaba en nuestro patio. Una vez tuve una curiosidad y le pregunté:

- Lola, ¿qué es lo que os hace felices a ti y a los de tu edad?
- Verás, cada uno tiene su manera de ser feliz, algunos dependen del dinero y otros dependen de una persona u otra cosa. Yo simplemente quiero que tu madre y sus hermanos arreglen el problema que tienen entre ellos.
- ¿Y Lolo? ¿Qué era lo que le hacía feliz?
- Tu abuelo era un desgraciado a quien no le importaba nada. Tenía otras mujeres y sus vicios. Aún así, estoy feliz por él porque era feliz con lo que hacía.

Al llegar a Barcelona, desde una temprana edad, ya me presentaba voluntaria para fiestas que organizaba El Mil·lenari, un centro público para gente mayor donde se ofrece acogimiento, alimentos, servicio de enfermería, etc. Los visitaba cada miércoles, junto con una profesora mía de la ESO llamada Laura. En el centro había todo tipo de personas, con diferentes aficiones: Ramón, un gimnasta que, según él, cada mañana hacía 150 flexiones y 70 abdominales; María José, la tejedora que tejía lanas, ya fueran jerséis o muñequitos; Flor, aficionada a los libros y a la música clásica, pasaba la mayor parte de su tiempo leyendo libros, etc.

Iba de piso en piso, de habitación en habitación para preguntar cómo estaba cada uno de ellos y la respuesta que yo recibía normalmente era un “¡Genial! Esta mañana ha venido a visitarme mi hij@” o sino “Muy bien y agradecid@ porque he recibido esto de ell@s”.

Lamentablemente, así no era el caso de Carmen, una abuela con una dificultad elevada de visión. Su familia llevaba meses sin contactar con ella, no la visitaban, ni tan solo enviaban cartas. Se sentía sola y desanimada. Pasaba todas las horas encerrada en la habitación, estirada en su cama sin hacer nada. Personalmente, me gustaba pasar el rato con ella para hacerle compañía y animarla un poco. Era de las personas que intentan disfrutar hasta de las cosas más pequeñas en la vida, como el pan con tomate, su almuerzo preferido, a pesar de las situaciones pésimas que le ocurrían.

Un día, intentamos contactar con sus seres queridos con el objetivo de convencerlos de venir a una fiesta de cumpleaños que íbamos a organizar para ella y, afortunadamente, así fue. Llegó su día especial y la cara que ella mostró en el momento preciso en el que vio a su familia no tenía precio.

La mayoría de las veces, la felicidad de las personas mayores es simplemente ver a sus hijos y a toda su familia bien.

Aquella oportunidad me enseñó varias lecciones y me ayudó a ver las cosas con claridad. En primer lugar, es vital ver y apreciar las cosas más pequeñas de la vida, a pesar de que tu mundo esté por derrumbarse. Seguidamente, es importante pasar el máximo tiempo posible con tus seres queridos, especialmente con tus propios padres, a pesar de tener tu propia familia. Nunca sabes por qué cosas están pasando y las dificultades que van teniendo a lo largo de su envejecimiento.

حَتِيكَ إِخْتِرَامُ الْجَمِيعِ

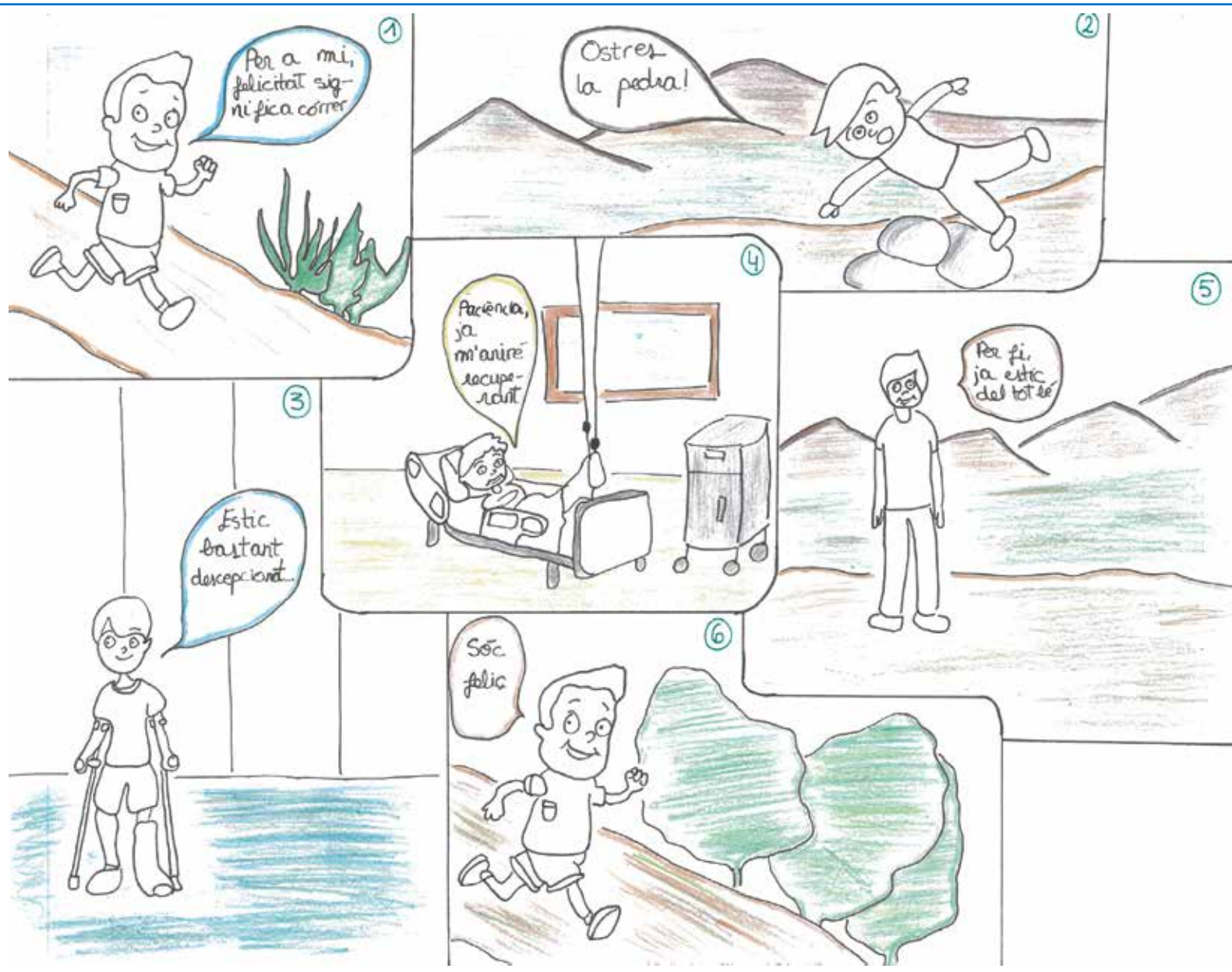

أَنْتَ حَتِيكَ أَيُّ تَتَمَادُ الْخَسَاكِلُ وَ تَرْفَسُ بِنَهِيكَ لَكِنِّي تَجِيْسُ سَجِيْدًا.

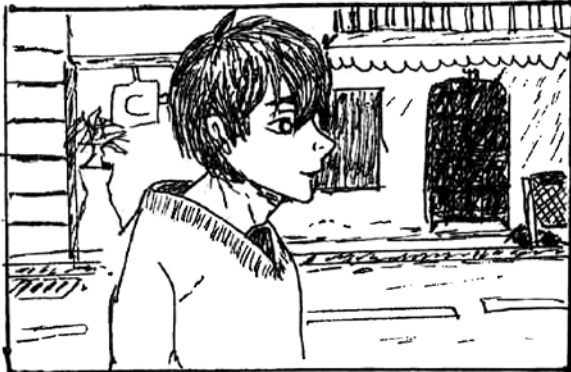
Aprecia a la gent que t'envolta

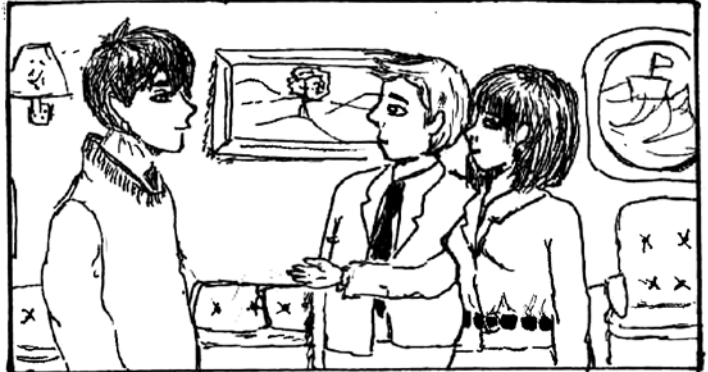
Si t'estàs queixant tota l'estona, no podràs disgrutar de la gent que t'envolta.

LA FELICITAT

Ell és Seiji, un jove prodigi en l'art de la pintura.
A hores d'ara es dirigeix cap a una entrevista
per pintar un quadre important.

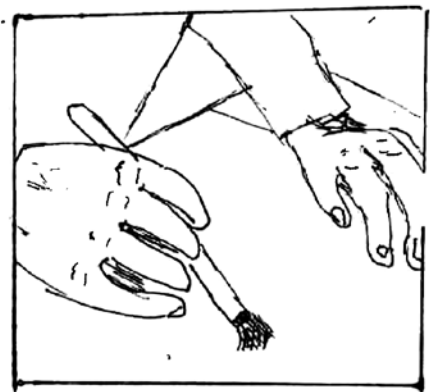
Els propietaris de la galeria li van demanar un
quadre que representés la felicitat.

Es va passar
molts dies
pensant:
Com puc
representar
la
felicitat?

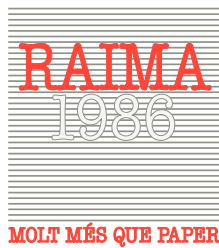
Segueixen
els dies
i no tro-
ba la
resposta

FINS ARA
QUE L'HA
TROBAT

Agraïm la col·laboració de:

ORGULL LECTOR

ELS INFANTS I JOVES
LLEGIM,

SI, TOT I QUE DE MANERA DIFERENT
A COM HO FAN ELS GRANS.

NO ENS DONEU SEMPRE EL
MATEIX TIPUS DE LLIBRES I,

SI US PLAU,
RESPECTEU
ELS NOSTRES GUSTOS.

NO ENS OBLIGUEU A LLEGIR,
AJUDEU-NOS A DESCOBRIR
LA MÀGIA DE LA LECTURA.

ENS ENCANTA LLEGIR,
I TAMBÉ FER ALTRES COSES.
PERÒ SI TENIM UN LLIBRE QUE
ENS AGRADA, LLEGIM SENSE
PARAR I EN DEMANEM MÉS.

PROPOSEU-NOS
ESPAIS PER LLEGIR,
PERÒ NO ENS ELS IMPOSEU.
JA TROBAREM EL NOSTRE.

COM POT SER QUE ENS DICTEU ELS BENEFICIS
DE LA LECTURA I NO US HÀGIM VIST MAI LLEGIR?
EL MILLOR ÉS PREDICAR AMB L'EXEMPLE.

NO ENS POSEU
UNA LECTURA
COM A CÀSTIG.
ACABAREM ODIANT-LA.

LLEGIU-NOS DES QUE SOM PETITS.
ENS ENCANTA I AIXÍ CREEM
UN HÀBIT MOLT SA.

A LA GENT JOVE ENS AGRADA COMPARTIR-HO
GAIREBÉ TOT, LECTURES INCLOSES.
PER AIXÒ LES XARXES SOCIALS SÓN TAN
IMPORTANTES PER A NOSALTRES. GRÀCIES A
ELLES ENS ÉS MÉS FÀCIL RECONÈIXER-NOS
COM UNA COMUNITAT LECTORA.

SI NO ENS AGRADA LLEGIR,
NO ENS PRESSIONEU.
POTSER ALGUN DIA
TROBAREM EL LLIBRE
QUE ESTÀ PENSAT
PER A NOSALTRES.

jolibre

SANTILLANA

www.jolibre.com

Membre del Moviment de
Clubs per a la UNESCO

www.amicsunescobcn.cat

Organització
de les Nacions Unides
per a l'Educació,
la Ciència i la Cultura